

UDENRIGSMINISTERIET

Den 2. april 2013

Spørgsmål fra Udenrigsudvalget til
udviklingsministeren af 4. marts 2013.
URU alm.del – spørgsmål 90.

URU alm. del spørgsmål 90:

Vil ministeren kommentere oplægget om en ny form for udviklingsprojekt, og vil ministeren herunder vurdere mulighederne for, at Udenrigsministeriet kan gå ind i et sådan projekt, jf. URU alm. del - bilag 109?

Svar:

Bilag 109 (PACT – Payments – Achievements – Co-operatives – Trade) beskriver et koncept for bæredygtig lokaludvikling, der bygger på tre forskellige udviklingstilgange: integrerede udviklingsprojekter, andelstankegangen samt spil-teori.

PACT lægger op til, at donorer med udgangspunkt i en integreret udviklingsindsats, der bl.a. indeholder støtte til at forbedre adgangen til teknologi, finansiering og teknisk uddannelse, støtter udvalgte regioner i udviklingslande i 8 - 10 år. Herefter forventes indbyggerne i regionen at have de nødvendige forudsætninger for at arbejde sig ud af fattigdommen gennem værditilvækst i landbrugssektoren.

PACT-tilgangen har et snævert geografisk fokus, der minder om tankegangen bag de integrerede udviklingsprojekter i 1970'erne og 1980'erne. Erfaringerne har imidlertid vist, at disse "projekt-øer" ikke førte til langsigtet og bæredygtig udvikling.

Siden 1990'erne har det danske udviklingssamarbejde ændret karakter fra projektbistand med mange udsendte rådgivere til sektorprogrambistand, budgetstøtte og et bredere udviklingssamarbejde. I dag har det danske udviklingssamarbejde eksplicit til formål at bekæmpe fattigdom, fremme menneskerettigheder og vækst baseret på principper om demokratisk ejerskab og bæredygtighed.

Frem for enkeltstående geografisk afgrænsede donor-drevne projekter støtter Danmark udarbejdelsen og gennemførelsen af nationale udviklingsplaner. Privatsektordrevet vækst, herunder landbrugsudvikling, indgår som en vigtig del af det danske udviklingssamarbejde. Sådanne programmer findes fx i Bangladesh, Bolivia, Burkina Faso, Ghana, Mali, Nepal, Niger, Mozambique, Tanzania og Uganda. I disse lande gives der både institutionel støtte til at forbedre rammevilkårene for den private sektor og støtte til nationale udviklingsprioriteter så som adgang til kredit, teknisk uddannelse og støtte til udvalgte værdikæder i den produktive sektor.

I dette lys ser jeg ikke mulighed for, at vi fra dansk side indgår i et den beskrevne projektilgang (jf. URU alm. del – bilag 109).